

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **MUT Tubes, s.r.o.**, IČO 27412598
sídlem Hybernská 1271/32, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátem JUDr. Michalem Golou, LL.M.
sídlem Platněřská 191/2, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného z 25. 10. 2022, čj. 13733-11/2022-900000-311, čj. 6976-4/2022-900000-31 a čj. 7837-4/2022-900000-31

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci

1. Žalobkyně dovezla v letech 2016 až 2018 do České republiky bezešvé trouby a trubky z nerezavějící oceli s kruhovým průřezem. Trubky nakoupila od indické společnosti Krystal Steel Manufacturing Pvr. Ltd. (Krystal Steel). Celní úřady zahájily v roce 2018 kontrolu po propuštění zboží a doměřily žalobkyni několika dodatečnými platebními

výměry antidumpingové clo. Měly totiž za to, že trubky nemají původ v Indické republice, ale v Čínské lidové republice.

2. Žalobkyně následně žádala o vrácení a prominutí cla. Jejím žádostem celní orgány nevyhověly a žalovaný zamítl její odvolání. Proti těmto rozhodnutím se žalobkyně bránila samostatnými žalobami, které soud spojil ke společnému projednání.
3. Žalobkyně se zároveň bránila i proti dodatečným platebním výměrům. Její odvolání žalovaný zamítl, nicméně jeho rozhodnutí zrušil zdejší soud rozsudkem z 15. 1. 2024, čj. 18 Af 17/2021-212.

2. Žalobní argumentace

4. Žalobkyně s napadenými rozhodnutími nesouhlasí, považuje je za nezákonná a navrhuje, aby je soud zrušil. Její žalobní argumentace je u všech rozhodnutí shodná, neboť i důvody napadených rozhodnutí jsou shodné.
5. Žalobkyně je přesvědčena, že splnila důvody pro prominutí cla uvedené v čl. 116 odst. 1 písm. c) a d) ve spojení s čl. 119 a 120 celního kodexu,¹ tedy z důvodu chyby ze strany příslušných orgánů a v zájmu spravedlnosti.
6. K prvnímu z důvodů žalobkyně uvedla, že doměřené clo vychází z chyby na straně celních úřadů a žalobkyně byla v dobré víře, což potvrdil i žalovaný. Z napadeného rozhodnutí není dle žalobkyně zcela zřejmé, zda má žalovaný za to, že se v řízení o prominutí cla nelze zabývat otázkou správnosti vyměření (a tedy chybou ze strany celních úřadů), či zda je tato otázka řešena pouze ve vyměřovacím řízení. Žalobkyně má za to, že si žalovaný měl otázku posoudit sám, nebo měl řízení přerušit a vyčkat na výsledek soudního přezkumu rozhodnutí o odvolání proti dodatečným přezkumům. Žalobkyně je přesvědčena, že zboží, které dováží, má indický původ. Závěry Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF), z něhož celní orgány vycházely, mají pouze doporučující charakter a byly vyvráceny prováděcím nařízením 2017/2093.²
7. K druhému z důvodů žalobkyně uvedla, že je podmínka pro prominutí z důvodu spravedlnosti naplněna, neboť žalobkyně nejednala v hrubé nedbalosti ani klamavě a existují u ní zvláštní okolnosti. Ani žalovaný v napadených rozhodnutích netvrdí, že by se žalobkyně dopustila hrubé nedbalosti nebo jednala klamavě. Byla to naopak ona, kdo mohl být dodavatelem klamán. Zvláštní okolnosti spatřuje žalobkyně v tom, že byla ze strany Krystal Steel uvedena úmyslně či neúmyslně v omyl o povaze vstupního materiálu, z něhož Krystal Steel vyráběl trubky. Pokud by žalobkyně věděla o čínském původu trubek, tak by je nedovážela.
8. Žalobkyně přitom učinila vše, co mohla, aby se ujistila, že původ trubek je indický. Zboží mělo vystavené indické certifikáty původu, v objednávkách i potvrzeních objednávek uváděla požadavek na indický původ zboží, žalobkynini zástupci navštívili Krystal Steel v Indii, prohlédli si závod Krystal Steel a přesvědčili se o výrobních kapacitách. Opatrnost žalobkyně plyne též z e-mailové komunikace s Krystal Steel a dalších dokladů, které

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 z 9. 10. 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, Úř. věst. L 269, 10. 10. 2013, s. 1 – 101.

² Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2093 z 15. 11. 2017 o ukončení šetření možného obcházení antidumpingových opatření uložených prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1331/2011 na dovoz některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky dovozem zasílaným z Indie bez ohledu na to, zda je u něj deklarován původ z Indie, a o ukončení celní evidence tohoto dovozu uložené prováděcím nařízením Komise (EU) 2017/272

žalobkyně předložila celním orgánům. Skutečnost, že některé podklady opatřila žalobkyně až po propuštění zboží do volného oběhu, plyne z toho, že žalobkyně již před dovezením zbožím měla řadu podkladů, které prokazovaly indický původ a které považovala za dostatečné. Když po zahájení kontroly zjistila, že by dostatečné být nemusely, opatřila logicky podklady další.

9. Žalobkyně tedy učinila značné množství kroků, aby se ujistila o indickém původu zboží. Nejde přitom o zhmotnění běžného podnikatelského rizika, jak tvrdí žalovaný. Podstatné je též to, že zpráva OLAF, o kterou se žalovaný opírá, je výsledkem tříletého náročného a rozsáhlého šetření. Žalobkyně nemá k dispozici tak široký aparát jako OLAF, neměla proto možnost odhalit problémy, které odhalil OLAF.
10. Žalobkyně dále namítla, že žalovaný nesprávně hodnotil předložená videa, závaznou informaci o původu zboží (BOI) a rozhodnutí rumunského odvolacího orgánu z 8. 6. 2022.
11. Z videí je zřejmé, že dutý profil je nerozeznatelný od trouby nebo trubky. Žalovaný video neprovedl pro nadbytečnost a také proto, že se mu nepodařilo video přehrát. Žalovaný však zkoušel video přehrát z nesprávné webové adresy. Navíc, pokud by mu v přehrání bránila skutečnost, že na služebním počítači nemůže přehrát video na webu YouTube, nelze to klást k tíži žalobkyni. Žalovaný též pochybil ohledně videí, které žalobkyně předložila na datovém nosiči s podáním z 10. 10. 2022. V napadeném rozhodnutí uvedl, že je neprovádí pro nadbytečnost, nicméně z následujícího odůvodnění je zřejmé, že se s jejich obsahem seznámil, tudíž důkaz fakticky provedl a hodnotil.
12. BOI vyhotovil belgický celní úřad na žádost Krystal Steel. Plyne z ní, že vstupním materiálem, který Krystal Steel používal, byly duté profily položky 7304 49, a zboží dovážené žalobkyní je indického původu. Žalovaný považoval BOI za chybnou mj. proto, že neměl k dispozici podklady, na základě kterých byla vydána. Žalobkyně proto soudu předložila detailní dokumentaci k výrobnímu postupu v Krystal Steel, na jejímž základě byla BOI vydána. Dokumentace vyvrací závěr žalovaného o čínském původu trubek. Žalobkyně nepředložila tuto dokumentaci dříve, protože šlo o časově náročný proces, přičemž dokumentaci poptala u Krystal Steel ihned poté, co se dozvěděla o pochybnostech žalovaného ohledně BOI.
13. Rumunským rozhodnutím prokazovala žalobkyně zahraniční praxi v obdobných případech. Rumunský orgán dospěl k závěru, že zpráva OLAF není automaticky závazná. Jde o běžný důkazní prostředek, přičemž celní orgány musí každou věc samostatně posoudit. Celní orgány v žalobkynině věci však takovým způsobem nepostupovaly a naopak nekriticky převzaly závěry OLAF a jeho zprávě přikládaly vyšší důkazní sílu. I rumunské rozhodnutí žalovaný pouze předběžně shlédl a následně uvedl, že ho neprovedl pro nadbytečnost. Z odůvodnění však opět plyne, že žalovaný rozhodnutím důkaz prováděl a hodnotil ho. Právní předpisy však žádné předběžné provádění a hodnocení důkazních prostředků neumožňují.

3. Vyjádření žalovaného

14. Žalovaný s žalobami nesouhlasí a navrhuje, aby je soud zamítl. Odkázal na odůvodnění napadených rozhodnutí a podrobně popsal dosavadní průběh řízení. Zdůraznil, že předmětem řízení bylo rozhodování o žalobkyniných žádostech o vrácení či prominutí cla, nikoliv jeho samotné doměření. K jednotlivým žalobním námitkám uvedl následující.

15. Žalobkyně pomíjí, že celní orgány vycházely z podrobné dokumentace k procesu výroby trubek, které dováží. Nezohledňuje též, že existuje rozdíl mezi tím, co v praxi výrobci označují jako duté profily, a co za ně považuje harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží (HS). Zjištění OLAF byla v souladu s čínskými certifikáty kvality, které žalobkyně předložila.
16. Žalobkyně nesplnila podmínky čl. 119 celního kodexu a chybně si ho vykládá. Pomíjí totiž, že podle tohoto ustanovení lze clo vrátit jen tehdy, pokud byla původně oznámena nižší částka cla, než částka skutečně splatná, a to v důsledku chyby celních orgánů. To se v žalobkynině případě nestalo. Oznámení nulových částek cla nebylo způsobeno chybou celních orgánů, nýbrž propuštěním zboží do volného oběhu na základě údajů, jež deklarovala žalobkyně. Celní orgány se nedopustily chyby před propuštěním zboží do volného oběhu. Nulové clo bylo tudíž vypočteno pouze v důsledku žalobkynina jednání. I pokud by se celní orgány dopustily chyby až při doměření antidumpingového cla, nemohl by čl. 119 celního kodexu být aplikován. V takovém případě by šlo o důvod pro vrácení cla dle čl. 116 odst. 1 písm. a) a čl. 117 celního kodexu.
17. Prováděcí nařízení 2017/2093 vůbec neřeší otázku doměření antidumpingového cla zboží čínského původu a nevyvrací pozdější závěry OLAF a celních orgánů. Nařízením se žalovaný již podrobně zabýval v napadených rozhodnutích a jeho závěry jsou v souladu s rozsudky správních soudů, na které žalovaný odkázal. Žalovaný též podrobně popsal správní praxi v EU, a to již v rozhodnutí o doměření cla. Po vydání rozhodnutí žalovaný obdržel další dokumenty k této otázce, které soudu předkládá. Odlišná praxe rumunských a belgických orgánů, na niž poukazovala žalobkyně, je ve srovnání s praxí zbytku EU nepodstatná.
18. Žalobkyně nebyla v mimořádné situaci ve smyslu čl. 120 celního kodexu. Žalobkyně se do situace dostala zcela dobrovolně, neboť se rozhodla pořídit trubky na indickém trhu namísto bezpečného evropského. Byla-li uvedena v omyl svým dodavatelem, není možné, aby následky nesly veřejné rozpočty. Žalovaný věří tomu, že žalobkyně jednala v dobré víře, což však k prominutí cla nestačí. Listiny, které žalobkyně opatřila až po dovozu zboží, nemohou prokazovat její pečlivost před dovozem zboží. Před dovozem žalobkyně spoléhala pouze na výsledky jednání se svým dodavatelem, víru, že splní její požadavky, a skutečnosti zjištěné při návštěvě v Indii. Nijak neprokázala, že by se zabývala původem materiálu vstupujícího do výroby v Indii, či že by zjišťovala stanoviska příslušných orgánů, které rozhodují o původu zboží.
19. Žalovaný je přesvědčen, že se řádně vypořádal též se všemi důkazními návrhy a provedené důkazy hodnotil ve vzájemné souvislosti. Žalobkynina argumentace se v tomto ohledu navíc vztahuje spíše k otázce řádného vyměření cla, nikoliv k otázce jeho prominutí.
20. Video na webu YouTube žalovaný neprovedl z důvodu nadbytečnosti. Žalobkyně jím chtěla prokazovat, že duté profily jsou nerozeznatelné od trub a trubek. S tím žalovaný souhlasí, a tuto skutečnost proto nebylo třeba prokazovat. Žalovaný se však s žalobkyní rozchází v terminologii, neboť žalobkyně označuje za duté profily výrobky, které jsou dle relevantní úpravy HS trubkami. Video bylo proto nadbytečné bez ohledu na to, zda žalobkynin odkaz na video fungoval či ne. Pokus o přehrání videozáznamu neznamená, že žalovaný prováděl dokazování. Předběžné seznámení se s obsahem důkazu totiž není dokazováním, jak plyne z rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (NSS) z 24. 6. 2020, čj. 1 Afs 438/2017-52, č. 4053/2020 Sb. NSS, *Strojmetal*. Nadbytečné bylo též

dokazování videozáznamy, které žalobkyně předložila na datovém nosiči. Zpracovatelské operace provedené indickým vývozcem již byly totiž dostatečně prokázány listinnými důkazy.

21. Posouzení BOI se žalovaný podrobně věnoval v celním řízení a vysvětlil, z jakých důvodů nepovažoval skutečnosti v BOI za správné. Tuto svou argumentaci ve vyjádření shrnul a zopakoval. Ani žalobkyní podrobně popsany výrobní postup nemůže prokázat objektivní vlastnosti výrobků dovezených z Číny do Indie. Žalovaný opět zdůraznil, že nepopírá, že Krystal Steel zásadně změnila čínské trubky. Nejedná se tudíž o obcházení antidumpingových opatření, nicméně zpracování v Indii nedostačovalo pro změnu nepreferenčního původu trubek.
22. Stejně tak se celní orgány dostatečně vypořádaly s rumunským rozhodnutím. To neprokazuje původ dovezeného zboží ani správní praxi v EU. Žalovaný ve vztahu k novým dokumentům, které žalobkyně předkládá v řízení před soudem, zdůraznil, že správní soud vychází ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu.

4. Zrušení dodatečných platebních výměrů a následná vyjádření účastníků

23. Jak již soud uvedl výše, žalobkyně napadala též dodatečné platební výměry, kterými jí celní orgány doměřily antidumpingové clo. Její odvolání žalovaný zamítl, nicméně zdejší soud jeho rozhodnutí zrušil rozsudkem čj. 18 Af 17/2021-212.
24. Důvodem pro zrušení byly závěry Soudního dvora Evropské unie (SDEU) přijaté v rozsudku z 21. 9. 2023, C-210/22, *Stappert*. V něm SDEU dospěl, zjednodušeně řečeno, k závěru, že pravidlo pro získání původu zpracovaných trubek zakládá neodůvodněné rozdílné zacházení mezi trubkami, které vzniknou zpracováním dutých profilů, a trubkami, které vzniknou zpracováním trubek. Proto SDEU rozhodl, že základní pravidlo v prováděcím nařízení je s účinky *ex tunc* neplatné v rozsahu „*v němž vylučuje, že změna sazebního zařazení vyplývající ze zpracování trub a trubek spadajících do položky 7304 49 HS na bezešvé trouby, trubky a duté profily ze železa nebo oceli, tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena) spadající do položky 7304 41 HS přiznává posledně uvedeným výrobkům povahu výrobků pocházejících ze země, kde k této změně došlo*“. Zdejší soud v návaznosti na tento závěr uzavřel, že přepracování trubek položky KN 7304 49 na trubky položky KN 7304 41 mělo za následek změnu původu trubek z čínského na indický (bod 32 rozsudku čj. 18 Af 17/2021-212). Proto zrušil rozhodnutí žalovaného o odvolání proti dodatečným platebním výměrům. Žalovaný následně zrušil všechny dodatečné platební výměry a řízení zastavil.
25. V návaznosti na tento procesní vývoj zaslala žalobkyně i žalovaný soudu několik vyjádření.
26. Žalobkyně má za to, že po zrušení dodatečných platebních výměrů nemohou napadená rozhodnutí obstát a stala se bezpředmětná. Žalovaný o tomto riziku věděl, nicméně místo aby vyčkal na rozhodnutí v řízení sp. zn. 18 Af 17/2021, rozhodl napadenými rozhodnutími o žalobkyniných odvoláních. Žalobkyně proto musela vynaložit další náklady na zastupování před soudem v nynější věci. Žalobkyně navrhla, aby soud zrušil napadená rozhodnutí i prvostupňová rozhodnutí, která jim předcházela. Je přesvědčena, že zrušením dodatečných platebních výměrů nedošlo k odpadnutí předmětu řízení, neboť napadená rozhodnutí nadále existují. Žalobkyně je přesvědčena, že stejný skutkový stav byl

předmětem dvou řízení, přičemž v řízení sp. zn. 18 Af 17/2021 bylo postaveno na jisto, že žalobkyně má nárok na vrácení cla. Tomu musí odpovídat i výsledek nyní projednávané věci. Účinky rozsudku *Stappert* působí *ex tunc*, a nelze proto nadále tvrdit, že celní orgány správně posoudily původ dováženého zboží. Pokud by soud nyní projednávané žaloby zamítl, byl by tento výsledek v rozporu s rozsudkem *Stappert* i rozsudkem čj. 18 Af 11/2021-212. Soud přitom k tomu následnému vývoji musí při rozhodování přihlídnout, neboť vázanost skutkovým stavem dle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), neplatí absolutně.

27. Žalovaný poukázal na to, že zrušením dodatečných platebních výměrů zanikl celní dluh a žalobkyni bylo doplacené clo celními orgány vráceno. Tím dle žalovaného též zanikl předmět tohoto soudního řízení. Napadená rozhodnutí v současnosti nijak neovlivňují žalobkynina práva a povinnosti. Celní orgány nemají žádné clo, které by žalobkyni mohly vrátit, ani jí není vyměřeno clo, které by jí mohly prominout. Následným postupem byla žalobkyně fakticky uspokojena. Proto navrhl, aby soud žaloby odmítl. Pro případ, že by se soud žalobou věcně zabýval, žalovaný dodal, že v době, kdy celní orgány rozhodovaly o návrzích žalobkyně na prominutí či vrácení cla, nebyly podmínky pro vyhovění žádosti splněny a rozhodnutí celních orgánů byla správná. Rozsudek *Stappert* se nijak netýká podmínek pro prominutí či vrácení cla. SDEU změnil pravidla původu kvůli pochybení Komise při vydání prováděcího nařízení. Takový zásah se podobá tomu, když Ústavní soud zruší zákon jako protiústavní. I v takovém případě zůstávají pravomocná rozhodnutí vydaná na základě takového předpisu v zásadě nedotčena.

5. Ústní jednání

28. Ve věci se konalo ústní jednání dle § 49 s. ř. s.
29. Žalobkyně shrnula dosavadní průběh celé věci a odkázala na svoji argumentaci. Zdůraznila, že spor má dvě větve – doměřovací řízení a řízení o žádosti o prominutí. V doměřovacím řízení bylo pravomocně rozhodnuto, že zboží je indického původu. Za takové situace není možné, aby obstála nyní napadená rozhodnutí, která vycházejí ze závěru, že jde o zboží původu čínského. Předmětem sporu je, zda byly splněny podmínky pro prominutí cla. Ty splněny byly, neboť byl prokázán indický původ zboží. Mezi rozhodnutími je rozpor, který žalovaný mohl řešit v rámci přezkumného řízení, což neučinil. Je proto nezbytné, aby zasáhl soud.
30. Žalovaný odkázal na svoji předchozí argumentaci. Je přesvědčen, že doměřovací řízení má jiný předmět řízení, což plyne i z judikatury NSS. Clo bylo žalobkyni již vráceno. Stalo se tak ale proto, že jí zrušením doměřovacích rozhodnutí vznikl přeplatek na clu, ne proto, že by byly splněny podmínky pro vrácení dle celního kodexu.
31. Žalobkyně i žalovaný navrhovali provést listinné důkazy. Soud nicméně dospěl k závěru, že dokazování není třeba provádět. Všechny důkazní návrhy směřovaly k prokazování původu dovážených trubek, resp. k průběhu výrobního procesu, a posuzování obdobných případů v jiných státech. Otázka původu dováženého zboží byla jednoznačně vyřešena rozsudkem *Stappert* a rozsudkem čj. 18 Af 17/2021, proto není třeba k této skutečnosti provádět dokazování. Ostatní důkazní návrhy považoval soud za nadbytečné, neboť dospěl k závěru, že v žalobkynině případě nebyly splněny podmínky pro prominutí cla a žalovaný nepochybil ve svém procesním postupu. Na těchto závěrech by navrhované důkazní návrhy nemohly nic změnit, a proto by nemohly ani ovlivnit výsledek sporu.

6. Posouzení věci soudem

32. Soud přezkoumal napadená rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
33. Žalobu podala včas osoba k tomu oprávněná.
34. Žaloba není důvodná.
35. Soud nejprve považuje za vhodné zdůraznit, že předmětem řízení není otázka správného doměření antidumpingového cla, ale otázka případného prominutí či vrácení takto doměřeného cla. Tato dvě řízení jsou samostatná, přičemž: „*v řízení o doměření cla se řeší právní otázka existence pohledávky na cle a zákonnost jejího uložení k úhradě; předmětem řízení o prominutí cla je řešení otázky, zda jsou splněny podmínky pro prominutí (zpravidla pravomocně uložené) povinnosti clo uhradit*“ (rozsudek NSS z 10. 12. 2020, čj. 6 Afs 194/2020-51, bod 28).
36. Tato skutečnost je podstatná ze dvou důvodů.
37. Zaprvé znamená, že zrušení rozhodnutí o odvolání proti dodatečným platebním výměrům a následné zastavení řízení nemá vliv na existenci předmětu řízení v nyní projednávané věci. Napadená rozhodnutí nadále existují a lze je přezkoumat. Je sice pravda, že reálné dopady soudního přezkumu jsou za dané situace menší – pokud by soud žalobám vyhověl, neměl by žalovaný již co promíjet nebo vracet. Žalobkyni totiž aktuálně není žádné clo pravomocně doměřeno a původně doměřené jí již bylo vráceno. I přesto nejsou dopady do právní sféry žalobkyně zcela nulové. Žalobkyně správně upozornila na to, že jí vznikly náklady právního zastoupení při obraně proti nyní projednávaným rozhodnutím. Ty by jí v případě úspěchu byl žalovaný povinen nahradit (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Navíc pokud by žalobkyni vznikla v souvislosti s napadenými rozhodnutími škoda, stát by ji nahrazoval pouze v případě, že by rozhodnutí bylo jako nezákonné zrušeno (§ 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem).
38. Zadruhé výše uvedený závěr znamená, že ačkoliv žalobkyně i žalovaný podstatnou část své argumentace (ve správním řízení i v řízení před soudem) zaměřili na otázky zákonnosti doměření cla, není tato argumentace pro soud podstatná. Otázkám zákonnosti doměření cla se soud nyní věnovat nemůže (rozsudek zdejšího soudu z 28. 11. 2022, čj. 10 Af 20/2019-264, bod 46). Skutečnost, že žalobkyně byla úspěšná se svojí argumentací v řízení o žalobě proti rozhodnutí v doměřovacím řízení, automaticky neznamená, že bude ze stejných důvodů úspěšná i v řízení o žalobách proti rozhodnutím v řízení o jejich žádostech o prominutí či vrácení cla. Žalobkyně se tudíž mýlí, pokud tvrdí, že závěry nyní napadených rozhodnutí nemohou obstát vedle závěrů rozsudku čj. 18 Af 17/2021-212. Ačkoliv doměřovací řízení i řízení o prominutí cla vychází z velké míry ze stejného skutkového stavu a v některých aspektech se překrývají, neznamená nezákonnost doměření vždy nezákonnost neprominutí cla.
39. Soud se dále věnoval posouzení relevantní žalobní argumentace. Nejprve se zaměřil na otázku, zda celní orgány měly žalobkyni prominout clo z důvodu chyby na jejich straně (část 6.1). Následně posoudil, zda měly orgány clo prominout v zájmu spravedlnosti (část

6.2). Poté posoudil zákonnost postupu celních orgánů při provádění a hodnocení důkazů (část 6.3).

6.1 K neprominutí cla z důvodu chyby celních orgánů

40. Žalobkyně se domáhala prominutí či vrácení cla z důvodu chyby ze strany celních orgánů.
41. Tento důvod upravuje celní kodex v čl. 116 odst. 1 písm. c) a čl. 119. Dle odst. 1 posledně citovaného článku platí, že se částka cla vrátí nebo promine, *pokud byla v důsledku chyby příslušných orgánů původně oznámená částka odpovídající celnímu dluhu nižší, než je splatná částka, jsou-li splněny tyto podmínky: a) dlužník tuto chybu nemohl přiměřeným způsobem zjistit; a b) dlužník jednal v dobré víře.*
42. Tato podmínka byla obsažena již v původní úpravě zakotvené v čl. 220 odst. 2 písm. c) starého celního kodexu.³ Při jejím výkladu lze proto vycházet i z judikatury ke staré úpravě.
43. Pro aplikaci tohoto důvodu prominutí či vrácení cla je především nezbytné, aby dlužné clo nebylo vybráno následkem chyby ze strany celních orgánů. Ke zbylým dvěma podmínkám SDEU ve své judikatuře zdůrazňuje, že legitimní očekávání osoby povinné zaplatit clo je hodné ochrany pouze, pokud základ, na němž spočívá toto očekávání, vytvořily samotné příslušné celní orgány. Právo na to, aby clo nebylo vybráno poté, co bylo zboží propuštěno, tedy zakládají pouze chyby přičitatelné aktivnímu jednání celních orgánů. Jde-li o zboží nepreferenčním pravidlem původu, je pasivitu celních orgánů třeba vykládat restriktivně tak, že legitimní očekávání může založit pouze výjimečně (rozsudek NSS z 28. 6. 2024, čj. 7 Afs 157/2023-28, bod 16 a 17, v němž NSS posuzoval obdobné zboží od společnosti Krystal Steel). Tyto tři podmínky (chyba celních orgánů, nemožnost osoby povinné tuto chybu zjistit a dobrověrné jednání osoby povinné) jsou kumulativní, je tedy nezbytné je splnit všechny (rozsudek NSS z 30. 7. 2008, čj. 1 Afs 27/2008-96, č. 1701/2008 Sb. NSS).
44. Soud souhlasí s žalovaným, že v žalobkynině případě se celní orgány nedopustily chyby ve smyslu čl. 119 celního kodexu.
45. Co znamená *chyba celních orgánů*, vyložil ve své judikatuře SDEU i NSS. Nejde pouze o chyby v počtech a psaní, ale o jakoukoliv vadu rozhodnutí včetně nesprávného výkladu či aplikace právních předpisů (rozsudek SDEU z 27. 6. 1991, C-348/89, *Mecanarte*, bod 20). Jak již soud uvedl výše, v případě nepreferenčního původu zboží, u něž celní orgány neověřují původ, pasivita celních orgánů zpravidla chybu nepředstavuje a legitimní očekávání nezakládá (rozsudek *Mecantare*, bod 19 a 23, a rozsudek SDEU z 18. 10. 2007, C-173/06, *Agrover*, bod 31). Na tuto judikaturu navázal NSS, který dospěl k závěru, že právo na nevybrání cla po propuštění zboží zakládají pouze chyby plynou z aktivního jednání celních orgánů, přičemž „v případě pouhé akceptace celního prohlášení k takovémuto aktivnímu jednání nedochází“ (rozsudek NSS z 29. 8. 2014, čj. 5 Afs 3/2014-40, bod 68). Je tomu tak proto, že „celní orgány nemohou v případě každého jednotlivého dovozu důkladně přezkoumávat, zda všechny údaje, které dovozce tvrdí ve svém celním prohlášení a v připojených listinách odpovídají skutečnosti, a nemohou být proto činěny odpovědnými za to, že tomu tak někdy není“ (rozsudek NSS ze 17. 9. 2015, čj. 9 Afs 128/2015-60, bod 41).

³ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. 10. 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 302, 19. 10. 1992, s. 1 – 50.

46. V žalobkynině případě nebyla nulová částka oznámena v důsledku chyby celních orgánů, ale (pouze) na základě propuštění zboží do volného oběhu na základě žalobkyní deklarovaných údajů. Jde ty právě o ten případ, kdy celní orgány aktivně nejednaly, a proto se chyby ve smyslu čl. 119 celního kodexu nedopustily. Žádné výjimečné důvody, pro které by i přes absenci aktivního jednání celních orgánů bylo možné dovodit, že se dopustily chyby, soud v posuzované věci nenachází a ani žalobkyně tímto směrem svoji žalobní argumentaci nezaměřila.
47. Pouze pro úplnost pak soud dodává, že chyby ve smyslu čl. 119 celního kodexu se nedopustily ani celní orgány exportního státu (tedy Indie). Obecně platí, že orgánem, který se může dopustit relevantní chyby, je též orgán exportního státu. I v jeho případě by však muselo jít o jeho aktivní jednání, která nebude odvozena od chybně podaných informací (již citovaný rozsudek NSS čj. 1 Afs 27/2008-96, bod 58). Nic takového ze spisu nevyplývá a žalobkyně tímto směrem ani neargumentuje.
48. Vzhledem k tomu, že není splněna již první podmínka pro prominutí či vrácení cla dle čl. 116 odst. 1 písm. c) a čl. 119 celního kodexu, není třeba se zabývat naplněním zbylých podmínek. Jak již soud uvedl výše, jde o podmínky kumulativní, a tudíž by ani případné splnění dvou ze tří podmínek nemohlo nic změnit na závěru, že pro prominutí dle těchto ustanovení nebyl v žalobkynině případě prostor.
49. Tato žalobní argumentace proto není důvodná.

6.2 K neprominutí cla z důvodu spravedlnosti

50. Žalobkyně se domáhala prominutí či vrácení cla též z důvodu spravedlnosti.
51. Tento důvod upravuje celní kodex v čl. 116 odst. 1 písm. d) a čl. 120. Posledně citovaný článek v odst. 1 stanoví, že clo se vrátí či promine *v zájmu spravedlnosti, vznikl-li celní dluh za zvláštních okolností, jež nelze přičítat klamavému jednání nebo hrubé nedbalosti dlužníka. Tyto zvláštní okolnosti existují dle odst. 2 uvedeného článku tehdy, pokud je z okolností případu zřejmé, že se dlužník ve srovnání s jinými subjekty vykonávajícími stejnou podnikatelskou činnost nachází v mimořádné situaci a že by v případě neexistence těchto okolností neutrpěl újmu způsobenou výběrem částky dovozního nebo vývozního cla.*
52. Ani tento důvod není v žalobkynině případě dán, jak jí správně vysvětlily již celní orgány (srov. např. podrobnou argumentaci žalovaného na str. 27 až 32 napadeného rozhodnutí čj. 6976-4/2022-900000-31). Soud na tuto argumentaci odkazuje, neboť se s ní ztotožnil, a pouze ji stručně shrnuje.
53. Soud předně souhlasí s žalovaným, že i v tomto případě lze při výkladu čl. 120 celního kodexu vycházet z judikatury k dřívější úpravě. Ačkoliv znění čl. 239 starého celního kodexu neodpovídalo plně čl. 120 celního kodexu, bylo SDEU vykládáno tak, že představuje „*generální klauzuli spravedlivosti a přiměřenosti*“ (rozsudek SDEU z 25. 7. 2008. C-204/07, C.A.S., bod 85).
54. V žalobkynině případě neexistují žádné *zvláštní okolnosti*, pro které bylo nutné vyměřené clo prominout z důvodu spravedlnosti. Soud již výše uvedl, že celní dluhy vznikly zcela běžným způsobem – celní orgány propustily zboží do volného oběhu na základě žalobkyniných tvrzení, následně však na základě kontroly dospěly k závěru, že zboží pochází z jiného státu, než žalobkyně deklarovala.

55. Žalobkyně spatřuje zvláštní okolnosti svého případu v tom, že ji Krystal Steel uvedl (byť třeba neúmyslně) v omyl. Taková skutečnost ale zvláštní okolnost nepředstavuje. Podobně jako platí, že pochybení soukromoprávního výrobce zboží není chybou ve smyslu čl. 119 celního kodexu (rozsudek NSS čj. 7 Afs 157/2023-28, bod 18), nepředstavuje jednání soukromoprávního subjektu (výrobce či dodavatele zboží) zvláštní okolnosti. Žalovaný v tomto ohledu zcela správně odkázal na judikaturu SDEU, z níž plyne, že dovozce je zodpovědný za správnost dokladů, které předkládá celním orgánům, a proto též nese následky nesprávného jednání svých smluvních partnerů (rozsudky ze 17. 7. 1997, C-97/95, *Pascal e Filhos*, bod 55, a z 19. 2. 1998, T-42/96, *Eyckler & Malt*, bod 162).
56. Jak v obdobném kontextu uzavřel Krajský soud v Ústí nad Labem: „*skutečnost, že se žalobkyní deklarovaný indický původ zboží ukázal být nepravdivým a v důsledku toho byl dovoz zboží zatížen antidumpingovým clem, nestaví žalobkyni ve srovnání s jinými subjekty vykonávajícími stejnou podnikatelskou činnost do zvláštní situace ve smyslu čl. 120 celního kodexu*“ (rozsudek z 30. 5. 2023, čj. 141 Af 3/2021-37, bod 44). V tomto rozsudku krajský soud posuzoval případ jiné společnosti, jež též dovážela bezešvé trubky od společnosti Krystal Steel a celní orgány jí neprominuly vyměřené antidumpingové clo. Jejich závěry shledal správnými jak krajský soud, tak následně i NSS v opakovaně citovaném rozsudku čj. 7 Afs 157/2023-28). I z toho je zřejmé, že se žalobkyně nenachází v mimořádné situaci oproti jiným subjektům vykonávajícím stejnou podnikatelskou činnost.
57. Neexistují-li *zvláštní okolnosti* ve smyslu čl. 120 odst. 1 celního kodexu, je irrelevantní, že se žalobkyně nedopustila klamavého jednání či hrubé nedbalosti (obdobně rozsudek SDEU, C-574/17 P, *Combaro*, bod 91).
58. Ani tato část argumentace proto není důvodná.

6.3 K dokazování před celními orgány

59. Žalobkyně dále namítala procesní pochybení celních orgánů ve vztahu k důkazním prostředkům, a sice vidíme, BOI a rumunskému rozhodnutí z 8. 6. 2022. Byť soud považuje za vhodné korigovat některé úvahy žalovaného, jeho postup jako celek neshledal nezákonným.
60. S žalobkyní je třeba souhlasit v tom, že důkaz videozáznamem nemohly celní orgány odmítnout provést pouze proto, že se jim nepodařilo přehrát video umístěné na webu YouTube. Pokud se jim video nedařilo přehrát (ať už z důvodu blokace těchto stránek na pracovních počítačích celní správou či dočasné poruchy, jak spekuloval žalovaný v napadených rozhodnutích), měly žalobkyni vyzvat k doložení jiné verze videa či se například domluvit se správcem sítě na dočasném odblokování webu. Žalobkyně totiž není odpovědná za to, jaké běžně přístupné weby jsou blokovány celní správou, ani za případné dočasné poruchy.
61. Žalobkyně však přehlíží, že výše uvedená úvaha žalovaného byla pouze doplňková. Žalovaný v napadených rozhodnutích jednoznačně uvedl, že k dokazování videozáznamem nepřistoupil především pro nadbytečnost, neboť jím „*mají být prokázány skutečnosti již odvolacímu orgánu znám, o nichž není sporu. Těmito známými skutečnostmi je nesporný fakt, že vstupním produktem do výroby Krystal Steel je výrobek s konečnou úpravou za tepla, který má objektivně tvar trouby/trubky*“ (str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí čj. 6976-4/2022-900000-31). Nadbytečnost žalovaný zdůraznil i ve vztahu k tomu, proč se nepokoušel videozáznam zajistit jiným způsobem: „*Z těchto důvodů a zejména s ohledem na*

nadbytečnost takového dokazování odvolací orgán neučinil žádné další kroky k pořízení tohoto videozáznamu do spisu a navržené dokazování v tomto směru neprovedl“ (str. 11 napadeného rozhodnutí čj. 6976-4/2022-900000-31; důraz žalovaného).

62. Soud se s názorem, že videozáznam nebylo třeba pro nadbytečnost provádět ztotožňuje. Žalobkyně jím totiž opravdu prokazovala tvrzení, jež žalovaný nespороval. Žalobkyně proti tomuto závěru v žalobách ostatně ani nebrojí.
63. Žalobkyně dále vyčítá žalovanému, že videozáznamy, které předložila s podáním z 10. 10. 2022, fakticky provedl (přehrál je) a hodnotil je, nicméně v napadených rozhodnutích uvedl, že je neprovádí pro nadbytečnost.
64. Žalovaný ohledně těchto videozáznamů skutečně postupoval tak, že je neprovedl pro nadbytečnost, protože po „*předběžném zhlédnutí videozáznamů je opět zcela zřejmé, že dokazovány mají být skutečnosti již známé a doložené*“ (str. 13 napadeného rozhodnutí čj. 6976-4/2022-900000-31). Svůj závěr, že předběžné zhlédnutí videozáznamu není prováděním dokazování opřel žalovaný o body 71 a 72 již citovaného rozsudku rozšířeného senátu ve věci *Strojmetal*.
65. Žalovaný si závěry citovaného rozsudku vykládá příliš extenzivně. Rozšířený senát se v něm zabýval výkladem § 115 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, a odpovídal primárně na otázku, zda má odvolací orgán povinnost seznamovat odvolatele pouze s důkazními prostředky, které v odvolací řízení provedl, nebo i s úvahami, které z dokazování dovozuje. V rámci svých úvah rozšířený senát uvedl, že prováděním dokazování je činnost, kterou orgán opatřuje informace důležité pro zjišťování skutkového stavu věci. Prováděním dokazování však dle rozšířeného senátu není „*předběžné zhlédnutí listiny, kterou si obstaral odvolací orgán nebo kterou předložil daňový subjekt, případně seznámení se s informacemi o tom, co by jako svědek mohla uvést osoba, jejíž výslech je zvažován či navrhován*“.
66. Tato úvaha znamená pouze to, že vyjasnění okruhu skutkových tvrzení, ke kterým by svědek mohl vypovídat, či seznámení se s tím, co obsahuje listina, není samotným dokazováním. S tím zdejší soud souhlasí, neboť takový postup odpovídá úvahám o *způsobilosti* důkazního prostředku ve vztahu k tvrzením, jež má prokazovat. V případě listiny jde např. o zjištění, zda je psaná jazykem, kterému orgán rozumí, nebo zda aspoň obecně odpovídá tomu, co má prokazovat. V případě svědků jde o vyjasňování předmětu výslechu, tedy například zda svědek měl možnost vnímat určitou okolnost svými smysly a může o ní tak vypovídat. V případě videozáznamu může jít například o předběžné zjištění, zda je na videozáznamu opravdu tvrzené video, které je způsobilé tvrzené skutečnosti prokázat, a není tam místo něj nějaký zcela nesouvisející videozáznam.
67. Závěry rozšířeného senátu v rozsudku *Strojmetal* však nelze vykládat tak, že seznámení s obsahem důkazního prostředku probíhá dvoufázově – nejprve předběžným provedením důkazu, v rámci něhož orgán zjistí z důkazního prostředku skutečnosti, které prokazuje (přečte listinu, vyslechně svědka, přehraje video), a rozhodne se, zda jde prostředek potřebný pro zjištění skutkového stavu, a teprve v případě kladné odpovědi následuje „skutečné“ dokazování. Právě tak však žalovaný postupoval. Z odůvodnění napadených rozhodnutí totiž plyne, že si video přehrál a následně hodnotil jeho obsah, přičemž odkazoval i na konkrétní časové úseky videí. Závěr o nadbytečnosti dovedl z toho, že ve videozáznamech je zachycen způsob výroby dováženého zboží, což již bylo prokázáno jinými důkazními prostředky (srov. str. 13 napadeného rozhodnutí čj. 6976-

4/2022-900000-31). Tyto úvahy již ale představují samotné hodnocení důkazu, k čemuž nemohl žalovaný bez řádného dokazování přistoupit. Žalovaný tedy videozáznamy dokazoval, přičemž žalobkyni neseznámil se zjištěnými skutečnostmi. Tím porušil § 115 odst. 2 daňového řádu.

68. Soud však zdůrazňuje, že žalobkyně v podaných žalobách toto pochybení žalovanému pouze vytkla, ale nespojovala s ním žádnou argumentaci o nezákonnosti napadených rozhodnutí či porušení svých práv. Navíc judikatura stojí dlouhodobě na závěru, že ne každá vada řízení má vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Pokud by byl výrok rozhodnutí stejný, i kdyby k vadě řízení nedošlo, není důvod, aby soud napadené rozhodnutí pro tuto vadu rušil (rozsudek NSS ze 7. 1. 2021, čj. 7 Afs 149/2020-33, bod 31 a judikatura tam citovaná). Tyto závěry platí i pro porušení § 115 odst. 2 daňového řádu (rozsudky NSS z 10. 8. 2021, čj. 6 Afs 284/2020-40, bod 11, a z 24. 10. 2022, čj. 10 Afs 324/2020-104, bod 130 až 132).
69. Soud je vázán žalobními body, v nichž argumentace o vlivu pochybení žalovaného na zákonnost napadených rozhodnutí chybí. Proto pouze stručně uvádí, že závěr o nadbytečnosti navržených videozáznamů mohl žalovaný provést již na základě tvrzení, k nimž žalobkyně provedení těchto důkazů navrhovala. V podání z 30. 9. 2022 jednoznačně uvedla, že videodokumentace „*mapuje proces výroby v Krystal Steel [...] ve výrobě Krystal Steel dochází k takovým úpravám (zpracování) vstupního materiálu, které nade vše pochybnost osvědčují tvrzený původ zboží*“. Obdobně se vyjádřila i v podání, s kterým videozáznamy předložila. Žalovaný tedy pochybil, když videozáznamy fakticky provedl k důkazu, aniž by následně vůči žalobkyni postupoval dle § 115 daňového řádu. Závěr o nadbytečnosti tohoto důkazu, který následně dovodil, bylo nicméně možné dovodit již z tvrzení žalobkyně, a proto nejde o vadu, která by měla vliv na zákonnost napadených rozhodnutí.
70. Další námitky ohledně dokazování směřovala žalobkyně do hodnocení belgické BOI. Má za to, že žalovaný ji nesprávně považoval za chybnou a v rozporu s předpisy. Právě za vyvrácením těchto pochyb žalobkyně soudu předložila dokumentaci výrobních postupů Krystal Steel. Soud již však výše opakovaně vysvětlil, že výrobní postupy a původ dováženého zboží jsou otázky, které byly podstatné pro doměřovací řízení. V nyní projednávané věci relevantní nejsou. Proto soud neprováděl žalobkyní navržené důkazy a proto nemůže být ani tato námitka důvodná. Míjí se totiž s otázkami, jež jsou pro tuto věc rozhodné.
71. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný nesprávně hodnotil rumunské rozhodnutí a nekriticky převzal závěry ze zprávy OLAF. Rumunské rozhodnutí žalovaný opět fakticky k důkazu provedl, ale následně v napadeném rozhodnutí uvedl, že ho nebude provádět pro nadbytečnost, ke které dospěl na základě předběžného shlednutí.
72. Soud souhlasí s žalobkyní, že zpráva OLAF nemá automaticky vyšší hodnotu než jiné důkazní prostředky. To ostatně plyne i z judikatury (rozsudek NSS ze 7. 12. 2016, čj. 10 Afs 216/2016-38, bod 32). Žalovaný však takto ke zprávě nepřistupoval a k otázce provedl rozsáhlé dokazování (v doměřovacím řízení i řízení o prominutí cla). Vycházel přitom i z důkazů, které mu předložila žalobkyně.
73. K neprovedení důkazu rumunským rozhodnutím soud odkazuje na výše vysvětlený rozdíl mezi předběžným zhlédnutím a prováděním důkazu. V případě rumunského rozhodnutí šlo (na rozdíl od videozáznamů) opravdu o to předběžné zhlédnutí, jak ho měl na mysli

rozšířený senát v rozsudku *Strojmetal*. Žalovaný totiž důkaz neprovedl, protože se v něm rumunské orgány „nezabývají problematickou vrácení/prominutí cla, vztahují se k dodatečnému vyměření cla a tím se zcela mýlí s napadeným rozhodnutím“ (str. 25 napadeného rozhodnutí čj. 6976-4/2022-900000-31). Jinými slovy, žalovaný posoudil způsobilost důkazního prostředku prokazovat skutečnosti relevantní pro posuzovanou věc, přičemž shledal, že důkazní prostředek relevantní není. Soud tuto úvahu považuje za správnou a ztotožňuje se s ní. Proto ani tuto námitku neshledal důvodnou.

74. Soud tedy shrnuje, že žalovaný se při dokazování nedopustil žádné vady, jež by měla vliv na zákonnost napadených rozhodnutí, tudíž ani tato žalobkynina argumentace není důvodná.

7. Závěr a náklady řízení

75. Soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
76. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný byl ve věci plně úspěšný, avšak nevznikly mu žádné náklady řízení nad rámec běžného výkonu úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 8. října 2024

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.